

РОГОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 163 [663] ♦ Вівторок, 31 серпня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

ОБЕРЕЖНО! ДІТИ ЙДУТЬ ДО ШКОЛИ!

Осінь — пора поетів, хайборів і вчителів. Одні уфіваються її в образах, інші — підраховують вирочене, треті з 1 вересня лише виходять на свою ниву... Осінь — пора пересторог. На дорогах знову замаячать призабуті на час літніх канікул дорожні знаки: «Обережно! Діти», «Обережно! Діти йдуть до школи».

Є в цих окликах щось щемливо-прохальне, суть якого здатні зрозуміти хіба що батьки. Зокрема ж тоді, коли приходить пора «відбодити дитину» до першого класу. Хтосьна, що сьогодні легше: йстити до омріяного університету чи відшукати омріяну школу. Ліцей, гімназій, коледжів багато, а от знайти добре серце, чуйну душу... Я не знаю, в чому феномен київської школи-гімназії №48, але конкурс до цюзовічного першого класу міг би позмагатися з конкурсом до Інституту міжнародних відносин.

Переступивши напередодні нового навчального року поріг цієї школи, одразу відчували: люди, які так обжили сіру будівлю в стилі «соцреалізму», мають чималі гроші. Але смак також має. Пензель професійного художника нефтьовий коридор із зелено-синіми панелями на вибір мистецтва. У такому ж витонченому стилі оформлені і кабінети.

Гроші тут справді не найбільша проблема: школа-гімназія зуміла зберегти стару дружбу з шефами: виробничими об'єднаннями «Київелектроавт», асоціацією «Укрконсервмолоко»... А смак від... «панства». Три роки в цьому навчальному закладі нового типу поглиблюють вивчення польської й англійської мови (до речі, «бартал», де розміщена школа, колись називався Польський). Зайдики гарним контактам з посольством Республіки Польща в Україні тут немає проблем з підручниками, вчителі мають можливість їздити на перекваліфікацію до Лодзі, діти — до польських друзів практикувати свою розмовну мову...

«Пані Наталю», «Пане Володимире» — такі звертання

звичні і серед дітей, і серед учителів. Навчання тут безплатне. Обіди — також... Школа-гімназія, до речі, стала улюбленою і для дітей співробітників посольства Республіки Польща — вони навчаються тут у другу зміну.

Осінь. Наші діти знову йдуть до школи. Нехай же щастить їм на цьому шляху!

Катерина КИНДРАСЬ.

На знімку: директор школи-гімназії №48 М. Босенко; клас української мови та літератури; загальний вигляд; вчителька 1-го класу Н. Маки-на готує кабінет до 1 вересня.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

До Днів Скорботи і Пам'яті

Листи, скарги, прохання — остання мольба про крихітку хліба — не для себе, для дитини... А поруч фотографії, на котрих зображено, як зустрічають Косіора пшеним короваєм хліба, як урочисто і «радісно» простують на пункті хлібоздачі валки з добrotним зерном. Про тих же, хто в цей час конав з голоду, ми довідаємося лише через 50 років, адже всі ці документи і матеріали зберігалися в таємничих партійних та державних архівних схронах під грифом «таємно».

З нагоди відзначення сумної річниці — 60-річчя голодомору, в «Українському домі» буде розгорнуто велику експозицію нових архівних документів про цю страшну трагедію. Виставку підготовлено зусиллями працівників державної архівної служби України, які ведуть велику дослідницьку роботу, вважаючи своїм громадянським та професійним обов'язком зібрати, зберегти та оприлюднити документи і матеріали однієї з найстрашніших сторінок нашої історії. Про це йшлося на прес-конференції, організованій Головним архівним управлінням при Кабінеті Міністрів України.

Продиктовано в номер Натискати на газ можна по-різному

27 серпня на центральній диспетчерській ВО «Укргазпром» склалася обстановка майже панічна. З нуля годин недопоставка газу з Росії досягла позначки 147 мільйонів куб. м. Інакше кажучи, 70 відсотків обсягів (224 млн. куб. м. на добу), передбаченого контрактними зобов'язаннями, або понад 95 відсотків обсягу, що надходив останнім часом. За станом на 26 серпня газовий борг України, за розрахунками «Укргазпрому», становив 730 мільярдів російських рублів. Голова Держкомітету України по нафті і газу Михайло Ковалюк негайно виїхав до Москви...

Ласкаво просимо...з жорсткими зобов'язаннями

Збереження єдиного економічного простору з вільним рухом товарів, послуг, капіталу, узгодження грошово-кредитної системи, а також бюджетної, зовнішньоекономічної та валютної політики — такі заходи передбачені проектом договору про створення економічного союзу. Документ цієї підготовленої координаційно-консультативним комітетом СНД. Він має бути представлений для підписання на московській зустрічі глав держав та урядів співдружності 7 вересня.

У процесі також зазначено, що договірні сторони користува-

тимуться спочатку мультивалютною фінансовою системою, базованою на рублі. З часом передбачається перехід до моновалютної системи, тобто до єдиної грошової одиниці.

Економічний союз розглядають на всій державі СНД. Втім, як зазначив російський віце-прем'єр О.Плохін, остаточно кількість учасників залежатиме від бажання членів співдружності взяти на себе жорсткі зобов'язання щодо узгодження економічної політики.

Почали з перемоги

Перший матч у своїй історії на рівні національних збірних українських легкоатлетів провели на Республіканському стадіоні в Києві. Іншими суперниками були спортсмени Англії. Примітно, що господарі здобули переконливу перемогу в цій зустрічі — 2:1:174. До речі, до програми матч включили 38 видів. Суперечка у чоловіків завершилася успіхом українців — 114:96. І у жінок сильнішими були українські легкоатлетки — 113:78.

У складі України виступало 16 атлетів, які нещодавно брали участь у чемпіонаті світу в Штутгарті.

Вінки на воді

До берегів Новоросійська, де 7 років тому загинув «Адмірал Сергій Корольов», з Одеси в скорботній рейс пішло судно «Академік Сергій Корольов». На його борту родичі загиблого, а також понад 80 моряків з «Адмірала Нахимова», що залишилися в живих. Сьогодні вони спустять на воду в місці катастрофи вінки з живих квітів.

П'ЯТИРІЧКУ — ЗА ЧОТИРИ РОКИ!

Денне і вечірнє засідання 27 серпня

За годину перерви народні депутати мали можливість обговорити п'ять проектів постанов щодо референдуму, підготовлених парламентськими групами, фракціями та Президією Верховної Ради. Проте жоден з них (як і з додатоку запропонованих під час денного засідання не набрав потрібної кількості голосів. Можливо, тут відіграв свою роль є надто широкий діапазон поглядів на предмет дискусії.

Олександр Чародеев: «До-нещода делегация твердо уверена, что відміняти референдум не можна... Можна погодитись на перенесення терміну його проведення на місяць чи два...»

Андрій Мостиский: «Серед тих проектів, які роздали депутатам, я вважаю, що найбільш є проєкт Президії Верховної Ради. Во, по суті, він ще більше поглиблює і

загострює проблеми, які є сьогодні в суспільстві. Ми повинні призначити нові вибори і до місцевих органів, і до Верховної Ради...»

Борис Олійник: «Він не відчуває, що хтось нас веде, що когось третью вигляду перетворити нас із політичних супротивників на ворогів, а тим часом потягнути підрубувати нашу таку хитку суверенність? Не запліднюємо один одного в якихось політичних вигодах від того, буде референдум, будуть деструктивні вибори чи ні. Ніхто нічого не виграв. Оскільки виграв третій. Уже виграв...»

Тривожні слова останнього промовця, хоч і були сприйняті з особливим увагою, проте на сумлінні народних обранців особливо не вплинули — голосування за проєкт постанови «Про постанову Верховної Ради України від 17

червня 1993 року «Про проведення Всеукраїнського референдуму по довірі (недовірі) Президенту, Верховній Раді України» дало нульовий результат. Проте після дискусійного моменту звуження. Наприклад, депутати, наприклад, визначили, що «варіюються» дві проблеми: скасування Постанови про референдум, тобто перенесення його термінів, і деструктивні вибори. А єдиним питанням, яке було розв'язане однозначно без довгих дискусій, стала пропозиція Сергія Головатого про скорочення повноважень Рад усіх рівнів з п'яти років до чотирьох. «Термін п'ять років ми приймали як еталон тоді, коли в нас були п'ятиріччя», — кинув хтось репліку. Правда, про те, що в минулі часи ми теж нерідко проходили п'ятиріччя за чотири роки, додати не наважились.

Президент України також запропонував скоротити пре-

зидентський строк повноважень до чотирьох років. Вечірнє засідання розпочалося з ще однієї розгядки безплідності доведеної роботи сесійного залу. Голова Верховної Ради Іван Плющ, проаналізувавши в перерві результати попереднього поїзного голосування, зауважив: деякі депутати, котрі в деякі моменти перебувають далеко від Києва, стоять у списку, як такі, що... проголосували. «Це вже, знаєте, децим по-пахує...», — прокоментував своє «розслідування» Іван Степанович, забуваючи, що цим «пахує» вже не перший раз і навіть не перший рік. А тим часом пліччю перед Верховною Радою запропоновано учасники II конгресу Федерації профспілок України, обурені позицією народних депутатів, зокрема тих, хто виступав проти деструктивних виборів Верховної Ради, вони звернулися з заявою, під якою підписалися понад 200 осіб, до парламенту. Проте зазначивши незворушним, слово лідеру профспілок О. Стояну вирішили не давати, ос-

кільки діалог з учасниками конгресу не передбачений регламентом засідання. Це також децим «пахує». Тим паче, що цині «не чекають, вони вже йдуть», — приголошували сесійний зал новиною Прем'єр Л. Кучми і запропоновану розглянути питання соціального захисту. Черговим «хлопчиком біля бита» Кабінету міністрів виставив міністра праці М. Каскєвича, який запропонував кілька варіантів соціального захисту на новій межі бідності. Оскільки дискусія довго доповид розгорулася вже після вісімнадцятої години у п'ятницю, а, за традицією, в лідер розумової праці субота — день вихідний, Верховна Рада більшістю голосів прийняла Постанову «Про підвищення мінімальних розмірів заробітної плати та пенсій за віком».

Правда, депутат В. Яворський вис невелике уточнення в постановку обговореного питання: слід читати не «соціальний захист», а «ще один соціальний напад». Так що, захищаймося...

Катерина КИДРАСЬ.

3 ВИСТУПУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Л. М. КРАВЧУКА

НА ПЛЕНАРНОМУ ЗАСІДАННІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ 26 СЕРПНЯ 1993 РОКУ

Шановні народні депутати! Як відомо, після прийняття 17 червня цього року Верховною Радою України постанови «Про проведення всеукраїнського референдуму щодо довіри (недовіри) Президенту, Верховній Раді України» я надіслав зауваження до неї. Це випливає з конституційного статусу Президента, зокрема, з п. 1 статті 114—5 діючої Конституції, згідно якого Президент виступає гарантом державної Конституції і законів України.

Наголошую на тому, що за додержання Конституції і законів України несуть відповідальність Президент і ніякі команди ні Президента, ні Верховної Ради, ні Кабінету міністрів за відповідальності не несуть. В історичному аспекті буде означена лише наша відповідальність.

Хочу нагадати, що можна приймати рішення будь-якого характеру. Проте, якщо у Конституції і в законі визначені порядок, призначення проведення референдумів, то нам зовсім немає потреби порушувати Конституцію і закон про референдум. Або — внести відповідні зміни до Конституції і до закону про референдум. Ми вже маємо поставити крапку на цьому, тобто діяти відповідно до Конституції і закону.

Хочу наголосити на тому, що якщо референдум у ніколи не виступав і не виступаю. Як я можу виступати проти референдуму, коли я його не призначаю. Якщо він призначений за Конституцією, зібрані відповідні підписи людей, а Верховна Рада прийняла відповідне рішення, тоді я повністю підпорядковуюсь цьому закону. Я хочу, щоб це знали, тому що знову-таки хочуть переставити стрілки на Президенті, що він, мовляв, боїться і хоче відвести цей референдум. Це перше.

Друге. Я також за те, щоб на референдумі визначитись з принципових питань конституційного ладу. То казати, будь ласка, чи може довший референдум опитування визначити питання про конституційний лад і про інші речі, які стосуються державного устрою України тощо? Не може, для чо-

го ж тут знову ж такі обдумати самих себе. Тобто, якщо ми хочемо провести все у відповідності з Конституцією і законом, давайте проведемо.

Третє. Я не був ініціатором референдуму та документу, який прийняла Верховна Рада. Я не збираюся давати політичну оцінку цьому документу. Поява його зрозуміла тим, що вона була обумовлена компромісним варіантом вирішення досить складної, кризової соціально-політичної ситуації, що склалася в Україні. Але коли це сталося, я вис пропозицію, щоб не висловлювати одночасно своє ставлення і до Верховної Ради і до Президента. Справа в даному разі не у призначенні Президента, думаю, що і не у призначенні депутатів. Мова йде про Україну.

Я тоді вис таку пропозицію: давайте проведемо вибори до парламенту; референдум щодо Президента проводиться у відповідності з Конституцією. Якщо референдумом буде прийнято рішення про деструкцію припинення повноважень Президента, він сходить з політичної арени, а Верховна Рада працює. А коли це буде в один день, і когось цього дуже хочеться, ось тоді і почнуться політичні пристрасті, тоді почнеється справжня політична гра. А ця гра може призвести до важких наслідків і заложником, знову ж таки, стане народ, стане Україна.

Ось чим це було обумовлене, з чого я виходив, а не з того, що хтось хоче уникнути, або відійти від референдуму.

Але якщо взяти тепер матеріали, які тут аналізувалися головами комісій, то з них видно одне. В цих матеріалах акцентується увага на суперечливості постановки питань при проведенні до-радного опитування. Це ж правда? Правда.

І в світовій практиці таке питання, як довіра до всенародно обраних депутатів, не може виноситись на факультативний референдум. Так само і щодо Президента. Воно не тільки не коректно, воно просто неправомірне з точки зору Конституції. Так, з народом радяться і в законі це передбачається, але

з яких питань? У відповідних статтях все чітко позначено.

Для чого нам, я задаю запитання, порушувати Конституцію і закони? Адже історичний досвід, історична практика всього світу свідчить, що якщо ми зробимо один крок в порушення, то інші наступники зроблять ще один, а потім почнеється лавинна реакція, знову беззаконня, знову те, що вже переживали. Ну так давай не відступати від Конституції і закону.

Я підтримую тезу про обговорення і внесення на референдум конституційних питань. Як відомо, Конституційна Комісія внесла проєкт Конституції на Верховну Раду. Його потрібно обговорити. Давайте визначимося щодо державного устрою, державного правління. Якщо Верховна Рада не зможе прийняти рішення, нехай народ скаже, що нам потрібна, наприклад, парламентська республіка. І в той день, коли народ проголосує за парламентську республіку, ми будемо відповідати Конституції, прийнятому законом про всеукраїнський і місцевий референдуми.

Тому, що є два варіанти: або стати на цей конституційний шлях, який є, або внести зміни до Конституції, закону про референдум. Іншого я не бачу.

Якщо Верховна Рада зараз готова переглянути Конституцію, закон про референдум і внести ті пропозиції, які члени обговорюють, токий шлях також можливий. Але все одно так чи інакше, від Конституції і від закону виходити — це є дуже не безпечна річ для правової, демократичної держави. І всю відповідальність, я підкреслюю, за це, буде нести Президент і Верховна Рада. Ніхто інший.

Є ще одна річ. Якщо взяти підсумок за той час, який

пройшов після прийняття Верховною Радою постанови про проведення референдуму, майже всі без винятку політичні партії, громадські організації, як би ми їх не оцінювали, висловлюються проти цього референдуму. Не проти референдуму взагалі, а проти цього референдуму. Який не дасть відповідних юридичних і правових наслідків. Адже після цього, коли буде висловлено недо-віря, скажімо, Президенту, Верховна Рада має прийняти рішення про деструкцію вибори Президента. І надаю конкретне запитання. На базі яких законів Верховна Рада може прийняти таке рішення? Як просто немає.

Значить, знову ж таки, заганаємо питання в глухий кут. Ми ж це знаємо. Для чого ми робимо вигляд, що не знаємо, або слухаємо людей, які свідомо нас штовхають на порушення Конституції і законів? Тобто, то речі надто серйозні, щоб до них ставитись так легковажно.

Тут роздаються також голоси щодо відставки Президента. Так, дійсно, в Конституції передбачено зміщення з посади Президента Верховною Радою за висновком Конституційного суду, якщо Президент порушує закони і Конституцію. Але це треба робити, знову ж таки, за Конституцією. Це, по-перше.

А, по-друге, ми не можемо утворювати правовий і політичний вакуум, вакуум влади. Тобто, треба діяти послідовно, щоб ми знали, що є народ, є держава, і вони ніякось мають захищатись.

А потім же про одні речі треба сказати. Я проти того, щоб так легковажно ставитись до тих людей, які обиралися народом. Одна справа — відставка призначених людей, це треба знати. Є чиновники призначені, а є всенародно обрані особи. Тому неможливо змусити все, ставити на один шабел і виходити на один рівень. З цього вже сміються в усьому світі, що в нас кожен пишеться стати на рівень всенародно обраного. Ми ж не можемо цього допустити, якщо ми дійсно правова держава, якщо ми дійсно поважаємо закон, Конституцію і порядок, який існує в країні.

Тому я хочу сказати, що слід розрізняти відставку, як міру відповідальності вибраної всенародно або в окрузі особи і призначеного державного службовця. Це зовсім інші речі.

Якщо і буде негативне ставлення до Президента чи до депутата в окрузі, чи до Верховної Ради, якщо це буде прийнято на основі Конституції, і сподіваюсь, ніхто ні Президент, ні жоден депутат не зможе тоді сказати, що він, бачите, не хоче йти за волею народу. Є волевиявлення, а це волевиявлення має бути законним і конституційним.

Тому я звертаюсь до народних депутатів за проханням відкинути ці всі пристрасті, все ж таки взяти до уваги головне, стримувати, припинити питання. Є держава, є Україна. Її треба берегти.

Зрозуміло, що є підстави до невдоволення, коли народ збужблений, коли економіка падає, коли галопує інфляція, коли ми не бачимо покращення умов життя поліпшення життя народу, то зрозуміло, невдоволення є. Але чого можемо сказати, що сьогодні Верховна Рада не легітимна, або Президент не легітимно обраний. Цього ніхто не може сказати. То для чого тоді порушувати саму легітимність і Конституцію? Слід поставити все це у законне русло і перейти до обрання таким чином, щоб не порушувати ані Конституцію, ані закони.

При всіх можливих варіантах, які може прийняти Верховна Рада, я дуже хотів би, щоб відповідні рішення приймалися і ґрунтувались на Конституції, на законах. Це шлях до миру, злагоди, цивілізованості.

Україна сьогодні дійсно в складній ситуації і внутрішній, і не менш складній зовнішній. Тому з урахуванням всього цього я звертаюсь до шахтарів, щоб вони також зрозуміли: мова не йде про те, що хтось хоче утриматись при владі. Мова не йде про те, що хтось хоче когось обурити. Мова йде про те, щоб вирішити все на законних підставах. До цього я вас і закликаю.

(Українформ).

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ДЕНЬ ПРАЦІВНИКА ЛІСУ

На підтримку ініціатив працівників лісового господарства, лісової, деревообробної та целюлозно-паперової промисловості України постановляю:

Установити в Україні професійне свято працівників лісового господарства, лісової, деревообробної та целюлозно-

паперової промисловості — День працівника лісу, яке відзначати щорічно у третю неділю вересня.

Президент України

Л. КРАВЧУК

м. Київ
28 вересня 1993 року
№ 356/93

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про підвищення мінімальних розмірів заробітної плати та пенсії за віком

Верховна Рада України постановляє:

1. Установити з 1 вересня 1993 року мінімальну заробітну плату у розмірі 20 тис. крб. на місяць і мінімальну пенсію за віком у розмірі 40 тис. крб. на місяць.

Розмір мінімальної заробітної плати використовувати як розрахунковий для визначення тарифних ставок, посадових окладів, допомоги, пільг і компенсацій.

2. Кабінету міністрів України

з метою компенсації підвищення роздрібних цін на хліб і хлібопродукти та плати на утримання житла установити додаткові грошові виплати і визначити порядок проведення їх для різних верств населення;

визначити, виходячи з нових рівнів мінімальної заробітної плати і пенсії, розміри соціальних виплат (сім'ям з дітьми, по безробіттю, тимчасової непрацездатності тощо), стипендій студентам вузів, аспірантам, докторантам, учням професійних навчально-виховних закладів, ціло-

вої грошової допомоги непрацездатним громадянам з мінімальними доходами; переглянути неоподатковуваний мінімум доходів громадян та ставки прогресивного оподаткування; визначити порядок перерахунку державних пенсій, призначених до введення нового розміру мінімальної пенсії за віком, передбаченого пунктом 1 цієї Постанови, та джерела покриття цих витрат;

скоригувати порядок регулювання фонду споживання підприємств, установ і організацій у 1993 році.

3. Визнати такою, що втратила чинність з 1 вересня 1993 року, Постанову Верховної Ради України від 1 червня 1993 р. № 3243-XII «Про підвищення мінімальних розмірів заробітної плати та пенсії за віком» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 28, ст. 297).

Голова Верховної Ради України

І. ПЛЮЩ

м. Київ
27 вересня 1993 року

Загін не помітив утрати бійця

Про свій намір подати у відставку слід за віце-прем'єром Віктором Пинзеником співістини заступник міністра економіки Сергій Терехін. За його словами, він повністю підляє позицію Віктора Пинзеника щодо урядової кризи, яку спричинили «кухари» дипломатичних відділів ВПШ і посадами заступників директорів підприємств з економіки, яких закликав під свої знамена прем'єр Леонід Кучма.

На думку Сергія Терехіна, відколи уряд завершив

свою декретотворчість, жоден законодавчий акт не прийняв на користь макроекономічної політики. Щодо відставки колишнього свого шефа Сергія Терехіна висловив припущення, що Віктор Пинзеник втомився виступати проти цієї доповіді, що директором підприємств сьогодні треба працювати по-новому, що «рішення щодо позарічного розподілу кредитних ресурсів і фіксації валютного курсу обдірає Україну, як липку, і вбиває її експорт».

Віце-прем'єр Віктор Пин-

зеник цього ж дня заявив: йому нічого додати до того, що він повідомив на прес-конференції минулої суботи, а от свої особисті пропозиції щодо виходу з нинішньої урядової кризи в Україні взагалі він побирав обнародувати у «Голосі України».

Як стало відомо з добре поінформованих джерел, за яву про відставку має намір написати і віце-прем'єр з гуманітарних питань Микола Жулинський.

Космічна орбіта
України

Зростає авторитет України як держави, що має неабиякий потенціал для міжнародного співробітництва по освоєнню космосу. Світова громадськість широко поінформована, зокрема під час останньої сесії Комітету по використанню космічного простору в мирних цілях, що проходила у Нью-Йорку, про готовність нашої країни брати участь у таких сферах, як зв'язок і телекомунікація, навігація, геодезія і картографія, метеорологія, екологічний моніторинг, дослідження природних ресурсів тощо. Зокрема, значний інтерес у представників Американського національного космічного агентства викликали українські пропозиції щодо

спільного використання стратегічних ракет СС-19 і СС-24, що дислоковані на території України, для виведення у космос вантажів мирного призначення, розробки та розвитку анідаційних космічних комплексів на базі широкофокальних літаків типу «Мрія», використання українських науково-дослідних суден, забезпечення унікальним сучасним обладнанням для управління космічними апаратами, спільної розробки та розвитку систем супутникового зв'язку.

Вже зроблені й перші вагомі кроки щодо реалізації деяких з цих пріоритетних напрямів співробітництва.

Так, у липні Національним космічним агентством України підписано контракт з провідною ракетно-космічною фірмою США «Мартін Маріетта» з галузі інформаційного обміну. Цей контракт передбачає підписання довгострокового договору про співробітництво між цією фірмою та підприємствами космічної галузі України. У серпні ж підписано угоду з франко-англійською фірмою «Матра Марконі Спейс» про розробку супутникової системи зв'язку в Україні.

Космічна орбіта України набирає висоти.

Прес-служба Кабінету міністрів України — Укрінформ.

ГАЗ, ВУГІЛЛЯ І КОНТРОЛЬ

Сьогодні, коли значно зросли ціни на газ, котельні переводять з газу на мазут і вугілля. Така тенденція є в зарубіжних країнах. Франція, наприклад, найближчими роками збирається перевести на вугілля 70 відсотків своїх електростанцій. США — понад 60.

Але ж і на наше вугілля — ціна зростає для хімічної промисловості. Та й покладає його в Україні не так багато. Ось чому постає питання про збільшення частки бурого вугілля в енергетичному балансі республіки. Доцільно, було б не просто спалювати вугілля, а з продуктів його сухої перегонки виробляти синтетичне пальне, яке за свого часу робили німці. Вони перед війною здали в експлуатацію 140 реторт,

які майже повністю забезпечили паливом німецьку армію.

Апарати ці нескладні, технологія відома, бурого вугілля у нас вистачає. На нашу думку, Україні потрібні науково-конструкторський центр, який взявся б за проектування і виготовлення реторт. Для цього йому доцільно передати на умовах концесії військовий завод, не звантажений нині замовленням.

На такому експериментальному виробництві можна було б також розробити проекти, а потім виготовляти дослідні зразки сучасних вітрогенераторів. Могло б воно працювати і в галузі геотермальної енергетики. Чимало покладів підземного тепла виявлено, напри-

клад, на Закарпатті. Але в республіці немає організації, яка розробила б технологію його використання, взяла на себе буріння експериментальних свердловин, будівництво ГеоТЕЦ тощо.

Ніхто не заперечує, що берегити тепло — означає заощаджувати паливо. Проте важко знайти підприємство, на якому не випускають у повітря відпрацьовану пару. Величезні втрати енергії і в тепломережах. За нормативом термін 20 років труби починають текти вже через сім-вісім. На жаль, ми вже звикли до халтурної роботи будівельників.

Великих втрат тепла могло й не бути, якби в Україні був контрольний орган,

який дбав би про раціональне використання кожної калорії і відключав від газової мережі споживачів, що розтримують дорожчезне паливо. Держгазгайд таким органом назвати важко. Мабути, і через непродуктну структуру, за якої інспектори працюють не в кожній області, а в мікробасисних центрах. Навряд чи доцільно заощаджувати на утриманні апарату і втрачати мільйони на безгосподарському витраті газу.

Микола АРСЕНТЬЄВ,
доктор історичних наук,
Павло ІВАНОВ,
журналіст.

Закарпатська область.

ЗНАЮ, скільки проблем з освітнього життя як особистого, так і загального характеру хвилюють сьогодні педагогів, батьків, школярів. Про це можна судити з реакції аудиторії, перед якими мені доводиться виступати, з численних листів, що надходять у міністерство, до засобів масової інформації. І ми радї, що наші зусилля знаходять відгук серед людей. Це означає: Міністерство освіти працює.

Багатьох наших опонентів часом здають слова «національна освіта». Звичайно, куди простіше (а, можливо, просто бездумніше) сприймалося поняття «радянська освіта», — закладена в ній інформація спиралася не на особистість, не на одиницю людського життя, а на «народні маси». Намагання зробити з особистості, з окремо взятої людини «винтиг» для бездумного функціонування тоталітарної машини не вдалося. Хоча й ціною мільйонів людських жертв.

Гнобитель вмирав духовно раніше, ніж пригноблений. Цю незаперечну істину довела вся історія людства. Якими б тяжкими не були наші вільні змагання, але ми жили. Союз

з Московським царством, а пізніше з Росією на багато століть відкинув Україну в пустельо невідомих народів. Підручник географії для 6-го класу, виданий в колишньому Союзі і затверджений Міністерством освіти Російської Федерації, й сьогодні до «великих народів», з більш як 50-мільйонним населенням, відносить росія, китайці, японці, гіндустанці та ін. Але ніяк не українці. Ось так навчали наших дітей, і нас самих. Так звааний «Союз нерушимий республік свободних» кожна не те що особистість, а цілі народи. Тому не треба хаятися реалі «національної освіти». В ній не криється вигаданий колишнім режимом якийсь таємний «виокремленості» чи «відокремленості» одного народу від іншого, в ньому — природне прагнення

Міністр освіти Петро ТАЛАНЧУК:

«БУДЬМО МУДРИМИ!»

відчутти себе не камуфляжем, а живим деревом з корінням і кроною. Зрештою, хто може і має право визначити: «великий» народ чи «малий», оперуючи його кількістю? Кожний народ, хай він маліше, як кримські караїми, всього кільканадцять сімей, великий. Ось тому національне підґрунтя освіти має перш за все базуватися не на кількісному, а на якісному його розумінні, тобто на загальнолюдських цінностях. На осяненні і осмисленні, що таке добро, зло, рабство, свобода...

З короткочасної історії нашої державності ми можемо стверджувати, що загальнолюдські цінності не були прерогативою так званих «великих» народів за класифікацією радянської освіти і що Україна, наприклад, з давніх-давен висувала зі своїх ря-

дів достойних, високоосвічених керівників, таких як Маєпа, Петлюра, Грушевський, Винниченко... Вони знали кілька мов, були різнобічно обдарованими не лише як політики та громадські діячі, а й просто як інтелектуали. Для прикладу, скажу, що цар Олександр Федорович до смерті замість підпису ставив «хрестик»...

(Закінчення на 6-й стор.)

РЕЗУЛЬТАТИ ПОІМЕННОГО ГОЛОСУВАННЯ

з окремих питань на пленарному засіданні Верховної Ради України 27 серпня 1993 року

Про прийняття за основу проекту постанови «Про призначення дострокових виборів народних депутатів України». (Питання № 8).

Про прийняття за основу проекту постанови «Про постанову Верховної Ради України від 17 червня 1993 року «Про проведення все-

українського референдуму про довіру (не довіру) Президенту, Верховній Раді України» (внесений Президією Верховної Ради України з доповненням Президента України). (Питання № 17).

Про проект постанови «Про постанову Вер-

ховної Ради України від 17 червня 1993 року «Про проведення всеукраїнського референдуму про довіру (не довіру) Президенту, Верховній Раді України» (внесений Президією Верховної Ради України з доповненням Президента України) в цілому. (Питання N 19).

Депутат	Окр.	№ 8	№ 17	№ 19	Мовчан П.М.	2	за	за	за	Борзак О.І.	53	пр	за	за	Печеров А.В.	309	—	—	—
Автулягі Г.О.	370	за	за	за	Мороз О.В.	283	пр	за	за	Борщенок І.О.	27	не гол	за	за	Пилипчук В.М.	333	за	за	за
Андрушук В.О.	219	пр	не гол	пр	Московська В.М.	365	за	за	за	Буландя О.О.	137	пр	пр	пр	Піріт Л.А.	203	за	за	за
Аптер Я.М.	246	пр	пр	пр	Моток М.П.	364	за	за	пр	Бутенко А.І.	310	пр	не гол	пр	Плоскозон І.А.	353	—	—	—
Асєєв С.Г.	240	пр	за	пр	Нагуло Т.Д.	407	за	не гол	не гол	Білий В.П.	407	за	утр	за	Плоскозон В.В.	409	пр	за	за
Барбєк С.Г.	455	пр	за	не гол	Негода В.Ф.	95	пр	не гол	утр	Білободий М.П.	421	пр	за	за	Полхя В.І.	423	утр	за	за
Варгон М.В.	170	пр	за	не гол	Нечирков О.Л.	220	—	—	—	Валєєв І.Ю.	372	за	за	за	Полхя І.В.	36	не гол	за	за
Вєдєв І.В.	61	—	—	—	Новіков В.Я.	141	—	—	—	Васильєв В.І.	129	утр	за	не гол	Поручко В.С.	441	—	—	—
Вєдєв В.В.	84	за	за	не гол	Ніколенко І.А.	222	—	—	—	Васильєв С.М.	282	пр	не гол	не гол	Правленко С.М.	83	за	за	за
Вєдєв М.С.	388	за	за	за	Олішкін В.І.	191	утр	за	за	Виноградський М.П.	289	пр	за	за	Прийох О.О.	190	пр	пр	пр
Вєдєв О.М.	338	за	за	за	Омельченко М.Ф.	102	пр	пр	—	Волкоуєвський С.В.	200	за	за	за	Прийох В.І.	78	пр	не гол	не гол
Вєдєв В.Г.	170	за	за	за	Остапенко О.М.	57	утр	—	утр	Воробова О.К.	194	—	—	—	Пустовітєнко С.В.	199	за	за	за
Вєдєв В.В.	176	—	—	—	Остроуєнко С.В.	298	—	—	—	Восєвода М.Т.	418	пр	за	за	Пішчак С.Г.	132	пр	пр	не гол
Вєдєв Р.Б.	411	—	не гол	за	Павличко Д.В.	358	за	за	за	Габор І.М.	174	—	—	—	Пішчак М.І.	342	за	за	не гол
Вєдєв І.В.	316	—	за	за	Павлюк С.П.	28	за	за	за	Гаврилов А.В.	256	пр	пр	пр	Пішчак О.І.	206	за	за	за
Вєдєв В.В.	431	утр	за	за	Павлюк С.П.	121	пр	пр	пр	Гайнієвський Ю.О.	373	за	за	за	Рєдєв І.В.	242	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гальдєв П.С.	303	не гол	за	за	Рєдєв М.М.	437	пр	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Герасимєнко С.Д.	149	пр	пр	пр	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гетьман В.П.	425	пр	пр	пр	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—	Гітєв Ю.В.	8	за	утр	не гол	Рєдєв М.М.	305	за	за	за
Вєдєв В.В.	357	—	—	—	Павлюк С.П.	225	—	—	—										

Фестивалі

«Оберіг-93» буде у Луцьку

Всеукраїнський фестиваль співаної поезії та авторської пісні «Оберіг» став для Волині і традиційним святом, і візитною карткою обласного центру. З 21 по 24 жовтня 1993 року Луцьк в'яте стане своєрідною пісенною Меккою, куди з'їдуться відомі і маловідомі барди з усієї України, які продовжують славні традиції ліриків та кобзарів.

Як прокоментує фестиваль, що буде в ньому нового, розповідають незмінний його директор та художній керівник Олексій Левченко і головний художник Микола Кумановський.

Олексій Левченко:

— Розроблена і створена нова творча концепція щодо проведення фестивалю. До 40 чоловік зменшилася кількість його учасників. Але на пісенне свято можуть приїжджати всі, хто бажає взяти в ньому участь. Запрошуються лауреати минулих «Оберігів». Під час концертних програм передбачено творчі лабораторії, на яких йтиме кваліфікована оцінка того чи іншого виконавця, його пісні. Хочемо, щоб «Оберіг-93» якісно відрізнявся від попередніх.

Ми відходимо від чисто патріотичного пісенного спрямування. Маємо намір, що почуємо співану поезію, в якій переважатимуть глибокі поетично-філософські мотиви. Серед учасників свята будуть гості з близького і далекого зарубіжжя.

Микола Кумановський, який є автором проекту «Лабіринт»:

— Сучасну пісенну поезію слід розглядати з різних точок зору. Проект «Лабіринт», який ми вперше пропонуємо учасникам фестивалю, дає можливість оцінити співака з точки зору герметичності тексту, звуку і простору, в якому відбувається дія. Тому на свято запрошуються письменники, художники, скульптори зі своїми творами. А також — мистецтвознавці, філософи і політологи. Вже дали свою згоду прийти на фестиваль творчі працівники з Польщі, Чехії, Словаччини, Швеції, Білорусі та інших країн. Підсумком проекту «Лабіринт» стане наукова конференція з герметизму, на якій співана поезія розглядатиметься поряд з іншими видами людської творчості.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Подробиці

Фейерверки святкові і не святкові

На Донецчину широко відзначено День шахтаря. В самому Донецьку, нарешті, відкрито тролейбусний маршрут, що з'єднав центр з окраїнами. В багатьох містах Донбасу цього дня гірники справили новосілля.

На жаль, не обійшлося без бід: при посадці в Донецькому аеропорту розбився літак АН-26, що йшов рейсом Хмельницький — Самара. Капітан корабля у важкому стані, інших льотчиків травмувано. Відомо, що рейс був комерційним, переправлявся продукція військово-промислового комплексу. Яка саме — з'ясує комісія. Нині аеропорт вже працює.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

Коротко

3 профтехучилища — у гувернантки

У Новокаховському профтехучилищі почали готувати... гувернанток. В умовах гострої конкурсної боротьби набрано дві групи учениць. Дівчата навчаються з 3 роки, освоюватимуть педагогіку, і кулінарію, і медицину, вчитимуться співати, ампівати, майстерно розповідати казки. Міська служба зайнятості сьогодні не обіцяє роботу випускницям. Але, як вважають організатори нових груп, поки юні новокаховчанки здобуватимуть фах, багатьох сімей ставатиме все більше. І домашні вихователі зможуть вирішити проблему працевлаштування.

Іван КАЛІНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Кримінальна хроніка

Знову в дощ без парасольки?

За перше півріччя 1993 року в Україні зареєстровано 255,6 тис. злочинів, що на 8,4 відсотка більше, ніж торік. Найвищими темпами злочинність зростає у Чернівецькій (+20,1 відсотка), Дніпропетровській (+19,8), Донецькій (+19,5), Сумській (+19,3), Тернопільській (+7,2) областях, у Севастополі (+16,7), на об'єктах Львівської залізничної. Майже 80 відсотків злочинів скоєно у містах і 40 — в обласних центрах. За півріччя скоєно понад 2 тис. зумисних убивств (+16,9 відсотка) та 4,2 тис. тяжких тілесних ушкоджень (+8,5). Як відзначає МВС, в основі загрозливого обстановка лежать криза споживчого ринку, спад виробництва, шалене зростання цін. Саме ці фактори на-справування — спрямовані склали у першому півріччі майже 60 відсотків приросту злочинності. Серед них

крадіжки з магазинів, баз і складів зросли проти минулого року на 24,3 відсотка, квартири — на 25,5, розбій і пограбування — на 9,5. Майже 24 тис. злочинів виявлено у сфері економіки. У тому числі 831 факт хабарництва, 3 тис. випадків спекуляції, 3,2 тис. порушень правил торгівлі. Спільно з податковою інспекцією перевірено роботу 47 тис. малих підприємств і кооперативів. В діяльності 35 тис. МП виявлено порушення податкового законодавства. З порушників стягнуто до державного бюджету понад 77 млрд. карбованців.

Залишається на низькому рівні фінансове та матеріально-технічне забезпечення органів внутрішніх справ. Тільки у цьому році на їхнє утримання не вистачає понад 384 млрд. карбованців.

Сергій ВЛАД.

Продиктовано в номер

Партії пропонують скликати КЗ

Всім партіям — Українська республіканська, Демократична, Конституційно-демократична, Ліберально-демократична, Національно-консервативна, Соціал-демократична, «Зелені» і демократичного відродження — виступили зі спільною заявою-ініціативою про скликання Конституційних (Установчих) зборів. Цей новий орган і має, на думку партій, прийняти нову Конституцію України. Щоб скликати збори, партії запропонували винести на всеукраїнський референдум Акт про обрання КЗ. Крім Основного Закону згідно з Актом, збори повинні прийняти три конституційні закони про регламентацію роботи влад, закон про виборчу систему, обрати Конституційний Суд, призначити дату виборів до нового парламенту. Ініціювати вибори до КЗ, на думку партій, має своїм указом Президент, а проводить їх вони повинні в багатомандатних округах за пропорційною системою. Членів КЗ не можуть бути представники ніякої влади всіх рівнів, вони не повинні балотуватися до нового парламенту. Діяти КЗ повинні не більше 6 місяців.

Прикордонників готуватимуть в Ізмаїлі

Як стало відомо з достовірних джерел, керівництво прикордонних військ України відмовилось від платного навчання спеціалістів рядового складу у спеціалізованому навчальному загоді міста (Росія). Підготовку національних прикордонників тепер організовано у навчальному центрі міста Ізмаїля.

Експрес-інформація

Найперше — економічні інтереси

Найближчим часом Казахстан може вийти з рубльової зони, таку заяву зробив Президент Назарбаєв на зустрічі з робітниками «Актобінської нафтогазової». Зокрема, він зазначив, що бажає виконати домовленість з Росією про єдиний рубльовий простір. Але поки вирішувати умови надання республіці кредитів, це не відомо, чи задовольнитимуться вони Казахстаном. Як висловився Н. Назарбаєв, фінанси — це економіка, тому республіка має бути готова до виходу з рубльової зони. Президент запевнив робітників, що населення не постраждає від обміну грошей.

Місцю доброї волі продовжено

На один день продовжено переговори в Кабулі між Президентом Афганістану Б. Раббані і главою парламенту Таджикистану Е. Рахмоновим. Про ід переговорів поки нічого не відомо. Але візит Е. Рахмонова було представлено як місцю доброї волі, яка мала на меті розв'язати проблеми спільного кордону і зміцнити дружні стосунки між двома державами.

90 відсотків азербайджанців

узяли участь в референдумі щодо відставки Президента А. Ельчиєва. Сам Президент участі в голосуванні не брав, вважаючи його незаконним. Офіційні особи в Баку вважають, що референдум консолидує суспільство і покінчить з довліддям Г. Алієв, який виконує обов'язки глави держави, підкресливши, як більшість громадян висловлює недовіру Президенту, будуть проведені нові вибори.

За повідомленнями наших кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Таджикистанський калейдоскоп

Терористів судитимуть. Але не всіх

У коліях з кримінальних справ Верховного Суду Республіки Таджикистан почався розгляд справ про вбивство генерального прокурора республіки Х.Нуруллаєва, відомого захисника прав і свобод громадян. Він був по-звичайному вбитий на одній з вулиць Душанбе рік тому. За скоєний терористичний акт перед судом постановув М.Давлетбек та Н.Рахмбек. На превеликий жаль, головним винуватцем, зокрема керівником Демократичної партії та Ісламської партії Відродження, які перебувають зараз в Афганістані, поки що вдається уникнути правосуддя.

Спікер очолить ідеологів

Відітих ідеологів ідеологів в республіці займатиметься спеціально створена комісія на чолі з Головою Верховної Ради Таджикистану Емомалі Рахмоновим. У складі цієї комісії — відомі вчені, політологи, державні діячі. До речі, в засобах масової інформації республіки оприлюднено контактний телефон, за яким громадяни Таджикистану, які бажають подати свої пропозиції з питань ідеології, можуть звертатися в будь-який час.

Грига ГУСЕЙНОВА.

Душанбе.

Гіркий хліб чужини

Цей знімок зроблено на півночі Афганістану в наметовому

містечку Сохикор. Тут проживають таджики біженці. Рятуючись від кривавих сутичок у себе на батьківщині, перші поселенці з'явилися у цьому таборі в грудні минулого року. Зараз в Сохикорі мешкає близько 24 тисяч біженців. За цей час від хвороб померло понад 800 поселенців. Через нестабільну ситуацію в Афганістані гуманітарна допомога у табір надходить дуже рідко. Каравани з продуктами і медикаментами стають здобиччю озброєних розбійників, які не визнають жодну з політичних партій країни. І все ж біженці не поступають повертатися на батьківщину, сподіваючись пережити на чужині лихі часи.

На знімку: біженці в очікуванні гарячого хліба...

Офіційно

Житимемо у заповідниках?

Івано-Франківська обласна Рада народних депутатів прийняла рішення, згідно з яким на карті Івано-Франківщини з'явиться 73 нових пам'яток природи місцевого значення і 19 заповідних урочищ. Заказником місцевого значення оголошено, зокрема, мальовничу гірську річку Свіча з притокою Мізунькою. Взято під охорону

унікальний природний комплекс каньйону ріки Дністер у Таумакському районі, збільшено площі ряду вже діючих заказників.

У цілому ж на території області нині функціонує 470 заповідних територій, загальною площею 96 тисяч гектарів.

Василь САМАРІВ.

Івано-Франківська область.

Неприйнятним

визнав мусульманський парламент Боснії мирний план врегулювання конфлікту в Югославії. Зокрема, парламентарії зажадали гарантій, що союз трьох держав, передбачений планом, функціонуватиме як єдина держава. Хорваті також висловилися за зміни у плані. Пільки боснійські серби ухвалили високі створення етнічних держав у запропонованому вигляді. Сторони продовжують переговори у Женеві.

Проблеми

Без посередника не обійтись

Міцним горішком для литовської дипломатії стали переговори з Росією. Засоби масової інформації, політологи по-різному коментують перебіг цих переговорів, звинувачуючи у невдахах до свого Президента, що незгоду російських росія. І все ж, чому переговори зашли в глухий кут? Каменем спотикання, вочевидь, стали висунуті литовською стороною вимоги відшкодувати матеріальні збитки, завдані Радянською Армією за 50 років її перебування в Литві. Росія, яка постійно підкреслює свою правоту, незважаючи на це, не має наміру задовольняти ці вимоги. Результатом взаємної недовірливості й стало призупинення виведення російських військ з Литви.

Невдачі в російсько-литовських переговорах сприяли різкій актизації опозиції, яку очолює екс-глава держави В.Ландсбергис. З

ініціативи Саудіса 22 серпня у Вільнюсі відбувся багатосторонній мітинг, на якому негатою гострим слів було висловлено на адресу Президента республіки А.Бразускаса та його оточення. Глава Литви, виступаючи щодо самого дія по Литовському телебаченню, постарався заспокоїти громадськість, закликав не піддаватися на провокації, аби не погіршувати й так напружені стосунки з Росією. Він, зокрема, запевнив, що зробить все можливе, щоб зрушити переговори з мертвої точки й домогтися підписання договору найближчим часом. Вихід з тупикової ситуації А.Бразускас бачить в участі третьої сторони в литовсько-російських переговорах. Питання про те, яку саме міжнародну організацію попросити здійснити посередництво, на думку Президента, може бути розглянуто на зустрічі глав трьох держав Балтії — Литви, Латвії, Естонії.

Надія ДОРОНІНА.

Вільнюс.

(Закінчення. Початок на 3-й стор.)

Не «блистали» розумом і чимало керівників Жовтневої революції, не кажучи вже про деяких їхніх наступників.

Отже, національна освіта — не самоціль, а необхідність. Це не обмеження, як дехто думає. Навпаки: вихід у широкій світ, в якому нація, кожен народ може і має право жити досконалим і вільно. Розуміння всього цього і потрібно вносити в дитячі та юнацькі душі, вносити і розвивати розумно, на високому духовному рівні. Цим покликане опікуватися все наше суспільство: вчителі і батьки, державні і громадські ділячі, інженери на думку і спієнне слово, пензель художника і різець скульптора, пісня і театральне дійство... Треба, щоб всі — від робітника і селянина до керівників найвищого рангу — наразі пройнялися єдиним розумінням: якими ми виховали наших дітей, чого їх навчили, якими вони будуть фахівцями і людьми — таким і буде наше майбутнє. Треба проявитися просто істинною: жодна копія, викладена в освіту, повертається великим здобутком — матеріальним і моральним.

Не помилюсь, якщо скажу, що в такі тяжкі часи, як нині, наша держава взяла правильний старт: майже 11 відсотків коштів від валового національного продукту виділяється на потреби освітньої галузі. Це немало, враховуючи драматичне економічне становище України. Але, на жаль, і небагато, оскільки їх вистачає, в основному, лише на зарплату викладачам, вчителям, студентам. Навчально-матеріальна база галузі залишилася майже без підтримки. Снадища, що дісталася нам, яка, в основному, трималася латанням іржавих швів, тепер розпадається як прила солома. Близько 30 відсотків шкіль розміщені в нежитлових приміщеннях; 3,6 відсотка не мають інженерного обладнання, водопроводу, каналізації, центрального опалення. Майже половина шкіл потребує на-

літального ремонту і реконструкції. Студенти денної форми навчання забезпечені навчальними площинами на 73 відсотки, а окремих вищих навчальних закладів лише на 45—50. Потребують заміни навчальне та наукове обладнання. Гостро стоять матеріальні та житлові проблеми сімейних студентів і викладачів. Критичний стан студентських ґуртожитків, установ громадського харчування, медичного забезпечення, організації відпочинку та спортивних розваг.

У більш вигідному становищі перебувають професійно-технічні училища. Але і там немало проблем. Останнім часом обсяги будівництва об'єктів освіти (сюди входять і дитячі заклади) щорічно скорочуються. Не буди знову наводити сумні цифри, скажу лише, що для проведення капітального ремонту об'єктів освіти в І півріччі виділено 5,4 мільярда карбованців, на липень серпня — 4,9 мільярда. Але неодноразове підвищення цін збільшує і витрати. Отже, названих мільярдів вкрай недостатньо, бо їх повсякчас підточує інфляція. Тому міністерство рекомендує до початку осінньо-зимового періоду зосередити зусилля на ремонті тепломереж, водопостачання, систем опалення, котелень, студентських їток, їдальні тощо. Триває і цього складного становища виходити по-господарськи.

Тепер стосовно підручників. Скажу вразку: трагедія з виданнями і забезпеченням немає. Було, звичайно, чимало клопотів, пов'язаних з нестачею паперу, але ми знайшли вихід, залучивши до співпраці малі підприємства «Світ», «Генеза» та ін. Результати такі: для 1-4 класів із запланованих 51 назви видано 28, для 5—11 — з 49—38. У цьому навчальному році діти перших класів одержать п'ять букварів. Вони створені за різними підходами у вивченні рідної мови. Завершено також процес

заміни старих підручників на оригінали в російськомовних початкових класах. Віднині ці та підручники для 5—11 класів російськомовних шкіл створюватимуться в Україні. Крім того, з метою оновлення змісту освіти міністерство організує широке експериментальне випробування 30 назв навчальної літератури майже в усіх областях. Видається також серія «Шкільна бібліотека». В цьому році заплановано видрукувати 38 назв. Отже, забезпечення підручниками, враховуючи видання попередніх років, що зберігаються в бібліотечних фондах, задовільне. Інша справа, що не всі вони відповідають належним вимогам. Про деякі «перлини» я вже задував, навішав, як приклад, географію для 6-го класу.

Щодо літератури для вищої школи. Там процес іде дещо повільніше. Читачі «Голосу України», певно, чули про нашу програму «Трансформація гуманітарної освіти в Україні». Вона передбачає створення комплексу навчальних підручників, посібників, хрестоматій, довідників, словників та ін. літератури як для загальноосвітньої, так і вищої школи. Все це відбудуватиметься на конкурсній основі. Критерієм якості нових підручників буде новий підхід у викладанні, який дає знання для нового покоління учнів і студентів.

Не обійду увагою ще одну, досить болючу в розумінні моралі проблему. Йдеться про корупцію. Кажуть, моваля, зараз вона процвітає у вищій школі, як ніколи. А за часів Союзу не процвітала? Процітали, та ще й як, тільки інформація про неї була для «службового користування». Це — болюча не тільки нашої держави, а, мабуть, всієї людської спільноти. Інша справа, що в розвинених, демократично стійких країнах з цим злом борються жорсткі закони. Ми, на жаль, ще не маємо надійної міцної

системи оборони. Тому, гадаю, треба боротися поки що кожному самотужки.

Цього року міністерство запровадило нову систему складання випускних (у школах) і вступних (у вищих навчальних закладах) іспитів. Вона базується на тестуванні — формі, яка виправдала себе в багатьох країнах світу, де була експериментом. Со в якому виявилась участь лише педагогів, вищі вайсові навчальні заклади та «добробольщі». Але він довів, що має право на життя, оскільки контроль рівня знань було поставлено на цивільнонауку основу. До наступного року міністерство розробляє нові програми вступу, які майже повністю виключатимуть суб'єктивний, нечесний підхід до оцінювання знань абітурієнтів.

Ще одна болюча проблема — соціальний захист педагогів. Міністерство освіти не стоїть осторонь цієї проблеми. Введення тарифної системи оплати праці — важливий і своєчасний крок у цьому напрямку. Думаю, і не останній.

Що це додає? Всім зараз важко. Пору, в яку живемо, нерідко нагадує мені чергу, де час від часу хтось хі, це прорисувати вперед, мотивуючи це тим, що, мовляв, відходить поїзд чи відлітає літак... А йому у відповідь: «У всіх відходить поїзд...» Ось так і в освітній сфері. А якщо серйозно, то ми всі свідомі того, наскільки нелегкий тягар беруть на себе наші вчителі, не тільки матеріальний, а й морально-психологічний. Адже вони ведуть розмову з Майбутнім нашої держави. Отже, і внутрішній стан: настрій, самопочуття — мають відповідати цій високій місії. Тому хочу від широго серця побажати моїм колегам добра, справедливості, любові у їхніх душах. Адже від того, скільки таких людей, що символізують загальнолюдські цінності, не летять від них у дитячі та юнацькі серця, залежить і внутрішній комфорт самого вчителя, викладача, основою якого є духовна стійкість. Тож будемо мудримі і далекоглядними в цей непростий для нас час. Час випробування на міцність не лише людини, а й нашої державності.

Де ж не школа...

Зустрітись з директором Української національної гімназії, що у Ватутинському районі, Віктором Ісмаїловичем Сафліїном напередодні навчального року навишло справою нелегкою. Хоч і розпочинає педагогічний ко-

— Викладачів, мабуть, призначувала і зарплата, бо вона, напевно, більша, ніж у школах.

— Ні, це не головна причина. Вчителі у нас може розкрити педагогічні здібності, а потім побачити й плоди своєї праці. Ось, що приваблює викладачів. Недаремно наших педагогів вже добре знають у Києві, у республіці. Скажімо, Олена Кіриліна Король та Валентина Іванівна Гатацька створили оригінальний підручник для початкової школи, а Галина Кононівна Дмитренко, Валентина Степанівна Вознюк, Тетяна Олександрівна Столярчук, Валентина Миколаївна Юрик, Галина Іванівна Красюкова розробили авторські методики викладання предметів.

Щодо зарплати, то вона лише на 1,06 відсотка вища, ніж у загальноосвітніх школах. Але й вимоги до викладачів у нас набагато вищі.

Радішся, методику викладання і виховання намагаєшся навелювати з дитинства людину, зробити з неї гвинтик, якому не слід висушуватись і самостійно мислити. Чи важко учням і вчителям позбутися старого синдрому?

— А ви знаєте, у нас нове покоління і викладає, і навчається. Ми прагнемо побити наголос на вихованні людяності і гуманізму у дітей. Народна культура, етика, естетика, етнологія, духовність — ось що прагнемо прищеплювати учням. Для

лекція гімназії свій другий навчальний рік, невирішених проблем ще багато. Тому я розписав у директора кожна хвилинка. Лише у передостанній день адалось «вирізати» у нього кілька хвилин для інтерв'ю.

педагогів і для мене немає більшої похвали, коли діти вдома кажуть батькам: «Та це ж не школа!» Бо ніхто їх не має даремно, не осмікує їхню душу, не принижує їхню людську гідність...

— Невже така обстановка в гімназії?

— Так. Ми не тільки намагаємося створити нову технологію навчання, ми й розкріпаємо думку учнів, політ їх фантазії на уроках іграх, уроках-конференціях, під час диспутів, семінарів, колоквиумів. Мій заступник Людмила Іванівна Кандиба на якісно новий ступінь піднесла позакласну роботу. Нещодавно Наталія Іванівна Бойко, заступник з наукової роботи, на міжнародному симпозіумі освіти, який проходив у Японії, доповіла про наші пошуки, що викликало інтерес у багатьох зарубіжних колег. Радує, що наші учні не пасуть задніх на районних, міських, республіканських олімпіадах. Група дітей цього року побувала у Техаському університеті, де пройшла тестування. Так от, американці дали високу оцінку їхнім знанням та інтелекту. Це дає підстави для висновку: ми на правильному шляху.

— Вікторе Ісмаїловичу, але без оснащення кабінетів, матеріально-технічної бази важко досягти світового рівня навчання.

Це для всіх освітніх надзвичайно велика проблема. І з того, що ми задума-

ли, ще не все вдалося зробити. Гімназія взагалі вселилася у це приміщення лише після особистого втручання Івана Степановича Пшоца, «Київськбуд-4» за чотирі місяці добудував і здав гімназію. А вже батьки учнів і шефи з підприємства «РосьСОТ», де генеральним директором Валерій Володимирович Родін, допомогли обладнати навчальні кабінети. За що я всім щиро дякую.

— Ваша гімназія як не єдина у Києві, яка має початкову школу. Батьки із задоволенням ведуть туди дітей, хоча і навантаження на дитину там більші. Чи не обтяжують початкові класи для гімназії?

— Моя думка: у гімназії має бути початкова ланка, бо саме там формується психіка дитини, розкриваються її здібності. І добре, що у Міносвіти Григорій Григорович Науменко зрозумів і підтримав мене. Потім нам, педагогам, до 10-го класу легше визначити здібності учня, визначити його хист і порадиати, де йому далі вчитися. З 10-го класу ми вже вводим профілювання у навчання за такими напрямками: гуманітарно-педагогічний, математично-педагогічний, економічний. Ось тоді і починається поглиблене профільне навчання. До речі, у нас є угоди про взаємне співробітництво з вищими навчальними закладами Києва, які допоможуть учням поглиблювати знання з обра-

ного профілю: готуватися до вступу в університет чи інститут. Було б добре, якщо на нашу роботу звернули увагу колеги з Києво-Могилянської академії, педагогічного інституту іноземних мов.

— Ваша заповітна мрія?

— Щоб рівень нашої освіти відповідав світовим стандартам, щоб діти після закінчення гімназії могли вчитися у будь-якому університеті Європи та Америки. Поверте, наші діти і вийшли на це злати, бо український народ талановитий.

— Як проблеми турбують напередодні нового навчального року?

— Здоров'я дітей. Вимоги до них високі, але після Чорнобильської катастрофи багато підірвалося. Нам треба розпочати на базі гімназії будівництво спортивно-оздоровчого комплексу.

Почнемо з плавального басейну, який, до речі, мав будуватися разом із навчальним корпусом. Але тоді не вистачило коштів. Нам конче потрібне обладнання для стоматологічного кабінету. Але сучасне, на яке теж немає грошей. Тому шукаю спонсорів. Хотімо відкрити й автотролеу, є й інші задуми...

— Вікторе Ісмаїловичу, кілька слів про себе.

— Я з освітньою сферою зв'язаний, бо у мене і батько, і дружина, і п'ять батьківих вчителів. Виріс я на Херсонщині. До речі, мій батько почесний житель Нововоронцовки, яку він вивозив. А мати з давнього козацького роду. Закінчив я Київський педагогічний інститут імені Драгоманова, вчителював. Відмінник народної освіти України. На керівних посадах — близько десяти років. Виховую дочку і сина. От і все, якщо коротко.

Інтерв'ю взяв
Олександр БІЛИК.

**Срочно
позвоните**

✓ **черный
перез**
✓ **какао-
порошок**
✓ **соки**
(044) 276-5391

ПЕЖО - ДОСВІД ДОРІГ УСЬОГО СВІТУ!

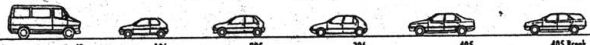
Багаторазові перемоги ралі «ПАРІЖ-ДАКАР» автомобілі «ПЕЖО» довели свою міцність, надійність та економічність, і свій престиж повсюди - від пісків Сахари до автострад Америки.

Автомобілі «ПЕЖО» від офіційного імпортера «ІЛТА Київ» - це гарантія та фірмовий сервіс.

Двигун - дизельний чи бензиновий, додаткове обладнання, колір - на Ваш вибір.

ПРОДАЖ: Київ-10, вул. Січеславська, 11-А
тел. (044) 290-40-33, 290-42-48
Львів (0322) 72-26-34, 72-59-28
Донецьк (0622) 55-30-94, 99-25-06

СЕРВІС: Київ, Залізнична шосе, 23
тел. (044) 268-40-01

PEUGEOT **ILTA KIEV**
OFFICIAL IMPORTER

Ліквідаційна комісія, створена відповідно до ухвали Арбітражного суду Донецької області (справа № 312-10 п/д від 15.04.93 р.), повідомляє про ліквідацію приватного підприємства «Навчальний центр з підготовки менеджерів» (343213, Україна, Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2). Термін заявлення претензій - чотири місяці з моменту опублікування цього оголошення. Місце роботи ліквідаційної комісії: 343222, м. Слов'янськ Донецької області, пл. Жовтневої революції, 2 (наб. № 2, II поверх, тел. 3-34-04, 2-13-75).

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕАЛІЗУЄ за безготівковим розрахунком:
1. Газопальниковий пристрій УГОП-НП-9 (автоматика).
2. Крани газові ДУ-15 ДУ-20.
Можливий бартер на с/г продукцію.
Тел. (044) 225-01-13.

НА ЗАВДАННЯ
МІНБУДАРХІТЕКТУРИ
УКРАЇНИ
НВО «Будівничий» м. Дніпропетровська розповсюджує кошторисні норми (СНУ) і одиничні розцінки України (ЕРУ).
Формує замовлення на норми (НМО) і розцінки (РМО) на монтаж устаткування.
Тел. (0562) 44-17-77, з 10.00 до 12.00.

hp **HEWLETT
PACKARD**
Authorized Dealer

КОМП'ЮТЕРИ І ПЕРИФЕРІЯ

17% скидка
2 тижні передоплати

Компанія **MBS & MALTE**
Україна, г. Харків, ул. Шаталова Дача, л. 4
("1 етаж, в приміщенні "ВНИИ Гидропривод", вход окола магазину "Весна")
телефон (0572) 40-65-00, 45-83-80

ДЕСМОКОЛЛ 400
БАНПРЕН 330

виробництва
Німеччини

Тел. (044)
216-53-18

Тел./факс: (044)
216-89-25.

РАМ -

офіційний дистрибутор фірми (Канада)
пропонує

меблі для офісів та банків,
а також зацікавлених у створенні
дільської мережі
в Україні та в СНД.

З пропозиціями звертатися на адресу:
Україна, Київ-33, а/с 654.
Тел. 419-33-70, 417-36-96.
Факс: (044) 417-30-80.

Фірма зацікавлена в організації СП із зарубіжним партнером. Є приміщення для офісу, магазин (200 кв. метрів) і складські приміщення (400 кв. метрів).

Розглянемо пропозиції.

Тел. у Києві: 550-70-42
553-07-31.

«77x77»
МИНИ-МАГАЗИН, НО
МАКСИМУМ УСЛУГ
Золото, брильянти, ювелірні вироби, платівки обличчя, картини, статуї для оздоблення садиби, «Рабіца», сетка «Рабіца», фільтри для кави, ворота, калитки, решетки, секции изгородей, электроды.
Адрес: Киев, ул. Горького, 48 (ст. метро «Республиканский стадион»).
Телефоны: 220-46-12, 220-14-34, 227-21-42.

НАДЕЖНОСТЬ И КАЧЕСТВО

Рабочие станции i486DX2/66, Naprauge™ 4860™
Сетевые комплексы на базе Novell NetWare™ v.4.0, 3.11
Многоотрицательные системы на базе SCO Open Desktop™ 2.0 (UNIX)
Системы автоматизированного проектирования, планшетные и рулонные плоттеры
Профессиональные графические системы: сканеры HP ScanJet IIC, HP ScanJet IIP
принтеры формата A3, A4, мониторы 17" 19", русскоязычная версия Aldus PageMaker™ v.4.0

WESCOM

310046, Харьков, ул. Пожарского 2/10
Тел. (0572) 94-76-01, 94-15-42, 93-40-75
Факс (0572) 94-35-73, 94-16-58

**КОМПЬЮТЕРНЫЕ
СИСТЕМЫ
ДЛЯ ВАШИХ
ЗАДАЧ**

ДВА ГОДА ПОЛНОЙ ГАРАНТИИ, ДОСТАВКА И УСТАНОВКА!

ESP
Kiev

Все, що потрібно для
ваших авто, в найкоротші
строки за ВКВ та
українські карбованці.

ESP-KIEV - «Східні
послуги та товари».

ESP-KIEV - це.
ESP-KIEV!

Телефон/факс: (044)
295985-25.

За розпорядженням президента України Президенту України Кобалюку розроблено і здійснюється програма електрифікації хуторських господарств. З 19 хуторів у районі три вже електрифіковано. З них — хутір Маринка, що за сім кілометрів від найближчого населеного пункту.

Довго їдемо лісом. Обминаємо низини, що вимокли від дощів, мелоративні канави, наповнені водою. А в цей час Георгій Тодорович розповідає, що на хуторі Маринка живуть люди виняткової працьовитості. Одна сім'я Зінчуків чого варта.

Ліс опинився позаду, перед очима постає невеличкий хутирець. Корівник, чотири будівлі різного господарського призначення, дві хатини з невеликими віконцями. Довкола них ростуть дуби, сосни, берези... А на галявині колосяться жито, цвітє картопля, буяє городинка. Нам назустріч біжать пси...

— Не біється, вони добрих людей не кусають, — почувся чоловічий голос.

Віля стійка сіна стояв середнього віку чоловік. По-анархістськи. Господар хутора — Володимир Васильович Зінчук. На лаві і коло хати сиділи люди з косичками, наповненими блими грибами. Місяця навколо Маринки багаті на гриби та ягоди. А до Зінчуків люди заходять відпочити, попити з криниці студеної води, поговорити, повідати новини. Зінчукам цікаво це чути. Бо на хуторі ніколи не було радіо, телевізора, не приходили сюди і газети... Два місяці тому сюди вперше провели електрику. А живуть люди тут з давніх-давен. І завжди тяжко працювали. Часто їх переслідували, зневажали, виселяли з рідного місця, живцем палили... А вони живуть.

Ганна Григорівна, яка народилася на цьому хуторі, добре пам'ятає свого діда Матвія. Він тут господарював, тримав багато худоби. У війну його разом з дружиною та іншими рідними спалили в stodolі фашисти. Хтось доніс, що нібито вони допомагають партизанам.

— Але в ті роки ніхто не видав, хто до нас уночі приходив. Одні забрали в нас корову, інші — кількох свиней, — пригадує Ганна Григорівна. — Багато людей тоді по лісах із зброєю ходило, всі хотіли їсти... А ми ніколи не цікавилися політикою, завжди доглядали худобу. І тепер це робимо...

Можна тільки по-доброму підняватися і порадити, як двом немолодим у людей з власної волі працюють на цьому хуторі. Та ще й як працюють! Сьогодні в їхньому господарстві — 50 голів великої рогатої худоби, 40 овець, 3 свинятки, 18 поросят, 6 індиків, 50 гусей, 100 курей, дві коней... І всієї цієї живності дають раду дві пари рук. Щоправда, ін-

ХУТІР МАРИНКА

Соціальний зріз

коли, в найбільш напружені періоди, до батьків на допомогу приїжджають дочки Марія та Галина, син Василь, які живуть у селах, де є школа, електрика, радіо і телевізор. Сім'я Зінчуків майже щороку здає державі 10-12 бичків вагою не менше як по шість центнерів. Менших тут і не вміють вирощувати.

На наше прохання Володимир Васильович відчинив двері корівника, звідки почали виходити бички. Тварини-красені. Рідко коли мені доводилося бачити в господарствах Волині таких видованих, гладких тварин. Милувалися ними і господар. А вирощують на хуторі отаких бичків без всяких знань зоотехнічної науки. Ці люди вивели власну м'ясну породу. Вони не знають, що то таке «підвищення продуктивності тваринного стада» чи як обладнувати корівники для сухостійних і розелених корів. У Володимирі Васильовича і Ганни Григорівни — власна наука, що йде від природи, від діда-прадіда. Добре вони так чи, може, ні, але тримають худобу різного віку в одному приміщенні. Тут вона вільно розгулює. І навколо приміщення, де утримується худоба, на великій площі — загорожа. Тут вигулюють телиць, корів, свиней та овець. А через рік-два на цих площах садять картоплю, сіють зерно. Гною земля вже не потребує, а врожай — високий.

На цьому хуторі за багато літ виробили свою методику господарювання. Теперішні господарі не дуже охоче розповідають, як це їм вдається. З тривогою зустрічаються невідомим людям, які дедалі частіше сюди навідуваються. Не дуже Зінчуки бажують сторонньої допомоги. Ці люди звикли все робити самі. І вози роблять, і сани майструють, кожухи шийють, вміють доглядати бджіл, самі себе лікують...

На перший погляд, на цьому лісовому обійсті ніби й немає порядку. Справді, приміщення старенькі, худоба тутиться по різних закутках. А на деревах — дбайливо прикріплені шпаківні. На арізаній верхівці старого дерева — пелече гніздо з трьома малими лелеченятами. У якійсь природній святковості стоять копичі сіна. А скільки тепла та гордості — нам того не зрозуміти — побачив я в очі Ганни Григорівни, коли вона вивела на прогулянку білого бичка вагою десь за шість центнерів.

— Бичків білої масті любив мій батько Григорій

Матвійович, — говорила жінка, поглядуючи міцне тіло тварини. — Тато був добрим господарем, жили спокійно. Коли організували колгоспи, декотрим не сподобалася їхня любов до тварин. Нас оголошили куркулями. Батька судили, на 10 років заслали до Сибіру. Будівлі й хату розібрали, худобу забрали до колгоспу, а маму і Федоро дітей пустили по світу. Мама по правду їздила до Києва, була на прийомі в Ковпака. Йї казали, якщо будеш тут ходити, то й тебе з дітьми вишлемо до Сибіру. Але з хутора ми нікуди не пішли. Разом з мамою відбудували хатину, клуні... Коли із Сибіру повернувся батько — стало легше. Та й діти вже підросли. З часом всі по-доросіли. Померли батько й мати, а я залишилася тут. А як провели електрику, то син виявив бажання будуватися на хуторі. Хочу, щоб він став добрим фермером, придбав собі техніку, бо на самі руки — то дуже тяжко. Знаєте, часто лягаю спати, то навіть не розділяюся. А коли погляну на свої корови, вівці та свині — молодішою почувуюся. Жити че б та жити...

Сім'я Зінчуків не вважає себе за фермерів. Та хіба річ у назві? Подружжя, крім худоби і птиці, має понад 60 гектарів землі, яку вміло обробляє. І за всі роки Зінчуків нічого ні в кого не просили. Живуть тихо, спокійно, як на хуторі. За тих кілька годин, проведених у Маринці, склалося враження, що цього хутора це не торкнулася цивілізація. А може, не і добре? Бо живуть люди у злагоді з природою. Тож тільки подумати: як попри всілякі негаразди, бід і знущання укоренився тут їхній рід? Іх згіриває батьківська земля.

Я чув, як Георгій Остап'юк обіцяв Ганні Григорівні, що підведе сюди телевізор, радіо, поспіє, щоб був у них трактор. І жінка дякувала. Але при цьому казала, що це потрібно не так для них, як для сина, який хоче тут будуватися. Про майбутнє дітей своїх думала мати.

Не міг я повернутися додому, не пошкандявившись, чому цей хутір називається Маринка? Ганна Григорівна пояснила:

— Маринкою звали мою матір. Вона по війні відроджувала господарство, ото люди так і охрестили хутір.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.
Колі матеріал готувався до друку, редакції стало відомо, що Г. Остап'юк трагічно загинув.

«КРИЧУЩА» НЕГОСТИННІСТЬ...

Чемпіонат країни з футболу.
Вища ліга. 4 тур

«Шахтар» — «Крибас». 1:0. Суддя Лемех (Львів), 5000 глядачів. Гол: Біліченко (77). На 16-й хвилині Кривиченко («Шахтар») не реалізував пенальті.

«Чорноморець» — «Торпедо». 1:0. Авадін (Сімферополь), 3000. Гол: Гусейнов (77).

«Ніва» Тр. — «Ніва» Вл. 3:0. Зв'язиц (Одеса). 7000. Голи: Тарнавський (54, з пенальті), Коріній (80), Біскуп (83).

«Таврія» — «Зоря-МАЛС». 3:1. П'янич (Донецьк), 1700. Голи: Куценко (21), Волков (26, з пенальті), Шехмазов (86) — у господарів; Махонин (70) — у гостей.

«Кремень» — «Волині». 1:0. Голованко (Дніпропетровськ), 6000. Гол: Лукан (76).

«Карпати» — «Буковина». 1:0. Бєзуглий (Львів), 3000. Гол: Поляков (75). На 66-й хвилині Поляков («Карпати») не реалізував пенальті.

«Металург» — «Верес». 1:0. Панчик (Сімферополь), 3000. Гол: Варакін (51).

«Металіст» — «Динамо». 1:2. Хіглод (Львів), 3000. Голи: Гусейнов (60) — у господарів; Призетко (61), Федоров (89) — у гостей.

«Дніпро» — «Темп». 1:0. Татулян (Київ), 3000. Гол: Коналов (66).

	В	Н	П	М	О
Динамо	4	0	0	10	4
Чорноморець	3	1	0	7	2
Шахтар	3	1	0	8	1
Таврія	2	1	1	7	4
Ніва Тр.	2	1	1	6	3
Верес	2	1	1	4	2
Зоря-МАЛС	2	0	2	5	4
Металіст	1	2	1	4	4
Карпати	1	2	1	3	4
Крибас	1	1	2	3	2
Дніпро	1	1	2	5	3
Волині	1	1	2	2	3
Буковина	1	1	2	2	3
Кремень	1	1	2	1	3
Темп	0	3	1	2	3
Металург	1	0	3	1	2
Торпедо	0	2	2	0	2
Ніва Вл.	0	1	3	1	8

Список бомбардирів очолює Тімерлан Гусейнов («Чорноморець») — 4 м'ячі. У Віктора Леоненка («Динамо») та Ігоря Яворського («Верес») — по 3.

Можє, як Леоненко вийшов на поле стадіону в Харкові, то не дозволить би Гусейнову стати одиосібним лідером серед снайперів. Але цього разу Михайло Фоменко залишив у запасі свого найрезультативнішого форварда, як і воротар Ігоря Кутєпова. Хоча і без цих футболістів «Шахтар» доволі успішно вів боротьбу за перемогу. До речі, прийшла вона до лідера тоді, коли мало вже хто вірив у неї. Можна лише спостівачувати харківському воротареві Сергієві Долганському. За хвилину до фінального свистка м'яч, «апрострілений» Ребровим, «агулякував» між ніг голкіпера і опинився у воротях. Трагедія та й годі. Але відомо належне гостям. Вони більше заслужили на перемогу, ніж господарі.

А загальном господарі в цьому турі вивили, «кривучу негостинність». Окрім зарплати решта усіх зобов'язань перемоги. Гола шість матчів завершилися зі скромним результатом — 1:0.

У таборі лідерів змін не сталося. А от у групі, яку супроводжує їх, певна переорієнтація спостерігається. Успішні перемоги «Таврії» в теропільській дозволили цим колективом априорі надіятися до чільної трійки.

У турі арбітри призначили чотири пенальті. Два з них виявилися не-

азвоєними. Серед тих, хто «відзначився», — гравець львівських «Карпат» Ігор Поляков. Він має подукати своєму товаришеві по команді Юрієві Полякову, який усе ж забив гол, що приніс львів'янам першу перемогу в чемпіонаті. Тепер ми всі разом уболівалимо за змаг за «Карпати», які в Дубліні проведуть матч-відповідь попереднього етапу розтирану Кубку кубків проти «Шеллбуерна». Нехай же їм щастить!

Перішть країни. Друга ліга. 3 тур. «Важкевіч» — «Триш» — 2:1. «Динамо» — «Чорноморець» — 2:0. «Вагонобудівник» — «Таврія» — 0:3. «Шахтар» — «Меліоратор» — 0:0. «Металург» — «Титан» — 0:0. «Явір» — «Чайка» — 1:0. «Нафтохім» — «Войковець» — 1:2. «Госк» — «Дружба» — 0:4. «Дністер» — «Газовик» — 0:0. «Зірка» — «Галичина» — 2:0.

Перішть країни. Перехідна ліга. 3 тур. «К» Львів — ЦСК ЗСУ — 1:0. «Авангард» — «Бєсид-Тим» — 2:1. «Хутровик» — «Фетровик» — 2:0. «Промінь» — «Колос» — 6:1. «Метис» — «Прометей» — 0:1. «Торпедо» — «Сіріус» — 0:3. «Віктор» — «Електрон» — 2:0. «Сурож» — «Ніва» — 1:1. «Фрунзенськ» — «Арт» — 1:0.

Петро
ОВОЛОНЧУК.

І «Сталь» не витримала...

Перішть України. Перша ліга. Четвертий тур: «Прикарпаття» — «Динамо-2» — 1:0. Гол: Охунєв (62). «Закарпаття» — «Дніпро» — 2:0. Голи: Гусейн (20), Бурчак (49). «Скала» — «Хімік» (Сєверодонецьк) — 4:0. Голи: Даниї (37), Редунко (45), Ковалюк (54), Завоток (65) — у господарів; Гайдуць (56), Бабєнко (82) — у гостей. «Прикарпаття» — «Сталь» — 7:1. Голи: Турянський (15,55), Юрченко (27, 73), Григорук (34, 79, 89) — у господарів; Можжєв (67) — у гостей. «Артан» — «Нафтохім» — 0:0. СК «Одеса» — «Автомобіліст-СБТС» — 1:0. Гол: Петрик (30, з пенальті). «Металург» — «Норд-АМ-Поділья» — 2:1. Голи: Чопик (25), Коваленко (60) — у господарів, Галіцький (89) — у гостей. «Біс» — «Кристал» — 1:0. Гол: С. Бугай (33). «Хімік» (Житомир) — «Ворскла» — 1:0. Гол: Ісаків (12). «Десна» — «Полюграфтехнік» — 2:0. Голи: Крижовник (56), Кулик (77).

Звичайно, увагу привертає «Сталь», яка нещодавно для всіх опинилася на чолі турнірної таблиці, з «Прикарпаття». Іванофранківці буквально зміли лідера з п'єдесталу. Цього разу хет-трик зробив форвард «Прикарпаття» Григорук, який зі своїм одноклубником Турянським солідно зрівнявся з лідерами ліги. Вони провели по шість м'ячів.

Перші перемоги здобув «Скала» і «Десна». І не над сласкими суперниками. Взагалі у цій першості, на думку фахівців, розгоріється запекла боротьба за дві путівки до вищої ліги. Але якщо лідери, яким раніше були «Хімік» і «Темп», тепер немає бо- 7-9 команд мають рівний добір грає. Визначальним фактором буде не вміння перебігати суперника, а обіграє тактично, завдяки швидко-сті. А це вже передбачає видивочність. Недаром на стадіоні, де грають команди першої ліги, став повертатися глядач.

Турнірну таблицю першості після четвертого туру очолює миколаївський «Біс» — 7 очок. По 6 очок мають «Прикарпаття» і «Сталь». У «Дніпра», «Закарпаття», «Металурга» — по 5 очок.

Матчі п'ятого туру відбудуться 4 вересня.

Дмитро
КОМАРЕНКО.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК —
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

Газета виходить
з 1 січня 1991 року...

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколлегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНІ: для довідок — 441-88-23;
• телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
• Рукописи не повертаємо.
• Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

• Редакція не завжди піднімає позицію авторів публікацій.
• За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Відскан: 60955.
Загальний тираж 846.430.

Комітет друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, 7-й про-
спект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311143.

1,4 518 сторінок надруковано і звернуто в комп'ютерному центрі «Голосу України».